



IDEFISC®

Juridische nieuwsbrief: verschijnt driemaandelijks

© IDEFISC Internationale vereniging met wetenschappelijk doel - Nummer : 92 - Afgiftekantoor: Brussel V - september 2015 - info@idefisc.be

Editoriaal

Fiscale niches die bijkomen en verdwijnen

Sinds decennia bevestigen regeringen dat ze willen strijden tegen de « fiscale uitgaven », met andere woorden tegen de vele regimes van vrijstelling of belastingvermindering die onder bepaalde voorwaarden worden toegekend.

We stellen vast dat het zonder twijfel correcter zou zijn, en ook praktischer op administratief vlak, om de tarieven van de belastingen voor natuurlijke personen en van de vennootschapsbelasting sterk te verlagen, door dat soort voordelen te verminderen of te schrappen.

We moeten echter vaststellen dat de meeste van die regimes systematisch worden aangehouden, omdat ze een specifiek kiezerspubliek betreffen. Zo zien we voordelen dat de vrijstelling van spaarboekjes of nog van dienstencheques behouden blijven, gewoon omdat ze populair zijn.

Wanneer een einde wordt gemaakt aan een « *fiscale niche* » dan is dat enkel omdat de begunstigden hiervan niet belangrijk genoeg zijn om electoraal gebied.

In tegendeel, de huidige regering voegt nog nieuwe fiscale niches toe, zoals de tax shelter voor KMO's, of nog de vrijstelling van voorheffing in het kader van crowdfunding. Het zal waarschijnlijk wel een goed idee zijn om de financiering van kleine ondernemingen financieel te ondersteunen, maar het gaat telkens om kleine maatregelen, onderworpen aan vele voorwaarden, die de fiscale regels nog ingewikkelder maken. Het zou vast en zeker meer aangewezen zijn om een einde te maken aan die vele bijzondere regimes en, daartegenover, de tarieven van de vennootschapsbelastingen en van de belastingen voor natuurlijke personen gevoelig te verlagen.

In België hebben we echter nog altijd het hoogste tarief van vennootschapsbelastingen in Europe en een belastingtarief voor natuurlijke personen met de snelste progressiviteit.

Ondernemingen en ook de andere burgers echt helpen, zou het zonder twijfel gebeuren door de lasten die op hen rusten te verlagen, door de fiscale niches die op een dag als geschenk aan één of andere drukingsgroep worden toegekend, te schrappen.



Thierry AFSCHRIFT

De Advocatenassociatie Afschrift organiseert een seminarie op 1 oktober 2015 gewijd aan deze ontwikkelingen: "fiscale actualiteit: risico's en mogelijkheden".
Inschrijvingen: avocats@afschrift.com (Mevrouw Melinda Cox)



De uithalen van de beer

Is de « *tax shift* » ambitieus?

De regering blijft haar fameuze « *tax shift* », die zij voorstelt als een historische ambitieuze maatregel, maar promoten.

De realiteit is dat de 7,2 miljard die de taks shift voorstellen, volledig worden gecompenseerd door andere belastingen en dat er dus geen enkel voordeel is voor de gemiddelde belastingbetaler.

Meer nog, dat bedrag waarin maatregelen inbegrepen zijn die reeds in het begin van de legislatuur werden genomen, wordt uitgespreid over ... 4 jaar.

Wat jaarlijks overblijft, vertegenwoordigt ongeveer ... 1% van et budget van de overheidsinstanties, of nog 0,5% van het BBP.

We zullen dus ook in België niet zonder meer kunnen zeggen dat « *de verandering nu gebeurt* ».

Editoriaal

Fiscale niches die bijkomen en verdwijnen	1
Kaaiman taks: de programma-wet is gepubliceerd	6
Projectontwikkelaars in vastgoed en verkavelaars : zijn jullie inkomsten uit « gelijkaardige onroerende rechten » belastbaar ?	7
De belastingsadministratie mag geen subsidiaire aanslag vestigen wanneer zij de rechten van verdediging heeft geschonden	9
Vennootschapsbelasting: het Hof van Cassatie komt terug op haar rechtspraak betreffende de aftrek van beroepskosten	10
Particuliere stichting: artikel 8 van het Wetboek van successierechten is niet van toepassing	12
Nieuws voor startende bedrijven	13

Kaaiman taks: de programma-wet is gepubliceerd

De programma-wet van 10 augustus 2015 voert, vanaf het aanslagjaar 2016 voor de inkomsten verzameld vanaf 1 januari 2015, een specifiek belastingsregime in voor de inkomsten die ontvangen of toegekend werden via een juridische constructie.

De geïmagineerde structuren

Twee soorten structuren worden geïmagineerd, afhankelijk of ze al dan niet rechtspersoonlijkheid hebben :

- enerzijds, alle juridische relaties die door een daad van de stichter of door een juridische beslissing ontstaan zijn, en via dewelke goederen of rechten onder het toezicht van een bestuurder werden geplaatst teneinde deze te beheren in het belang van één of meerdere begunstigten of met een bepaald doel.

Zijn meer bepaald geïmagineerd de trusts en gelijkaardige structuren, die geen rechtspersoonlijkheid bezitten.

- Anderzijds, de entiteiten met rechtspersoonlijkheid waarvan de inkomsten niet onderworpen zijn aan een belasting van minstens 15%.

De rechtsvormen die werden opgericht in een land dat deel uitmaakt van de Europese Economische Ruimte zijn geen juridische constructies, met als enige uitzondering van deze die op een lijst staan die opgesteld is bij Koninklijk Besluit dd. 23 augustus 2015.

Indien het daarentegen gaat om rechtsvormen die niet werden opgericht in een land dat deel uitmaakt van de Europese Economische Ruimte, zal in een Koninklijk Besluit dd. 23 augustus ook, op niet-limitatieve wijze, geef aan welke door de nieuwe maatregel zullen geïmagineerd worden.

Transparantie

Met de nieuwe wet wordt een belastingsmechanisme ingevoerd op het niveau van de stichter van de inkomsten die verkregen en/of verdeeld werden via een juridische constructie.

De inkomsten van de voornoemde buitenlandse juridische construc-

ties worden belast alsof ze rechtstreeks werden gehouden door de belastingplichtigen bedoeld in artikel 3, WIB92 (belasting van natuurlijke personen) en in artikel 220, WIB92 (belasting van rechtspersonen).

Wanneer de juridische constructie door meerdere stichters werd opgericht, zal elke stichter belastbaar zijn pro rata zijn inbreng in de juridische constructie of, indien dit niet kan vastgesteld worden, elk voor een identiek deel.

De fictie van de fiscale transparantie doelt op alle inkomsten die door de juridische constructie werden verkregen en die belast zullen worden volgens de aard die zij zouden hebben gehad indien de stichters ze rechtstreeks hadden verkregen. Het kan gaan over onroerende inkomsten, inkomsten uit kapitaal en roerende goederen, beroepsinkomsten alsook over diverse inkomsten.

Behalve indien vastgesteld werd dat de voornoemde inkomsten

“

Indien de structuur activa heeft die geen inkomsten in zijn hoofde opleveren, zou de transparantie geen impact mogen hebben op de stichter.

Het zal dus belangrijk zijn, voor de structuren die op vandaag nog bestaan, om te investeren in activa die geen belastbaar inkomen genereren in hoofde van een natuurlijk persoon die in België woont (dat kan zo zijn voor gevallen waar de structuur participaties heeft in bedrijven die bijvoorbeeld geen dividenden uitkeren).

”

betaald of toegekend werden aan een derde-begunstigde. De belastbare belastingplichtige is de inwoner van het Koninkrijk die een stichter is van de juridische constructie. Hij zal belastbaar zijn op de voornoemde inkomsten alsof hij ze rechtstreeks ontving.

De Memorie van Toelichting zegt dat « *de doorkijkbelasting uitgebreid is en toegepast wordt met respect voor de verdragen ter preventie van de dubbele belasting die werden afgesloten door België en de fundamentele vrijheden zoals gedefinieerd in de Europese Verdragen.* » (Memorie van Toelichting, p. 33).

We kunnen er dus van uit gaan dat de belasting niet van toepassing zal zijn of waar de structuur reeds in zijn verblijfsstaat aan een belasting onderworpen was voor zijn inkomsten, of dat de imputatie van de reeds betaalde belasting op z'n minst zal mogelijk zijn, ten minste als de structuur gevestigd is in een staat met dewelke België een verdrag ter preventie van de dubbele belasting heeft afgesloten.

Praktische gevolgen

De roerende inkomsten zullen dus belastbaar zijn (interessen en dividenden) aan het huidige tarief van 25 % in hoofde van de stichternatuurlijk persoon¹.

De meerwaarden op aandelen zullen over het algemeen vrijgesteld worden, conform het principe van vrijstelling van de meerwaarden

op aandelen die gerealiseerd werden in het kader van het beheer van privé-patrimonium (artikel 90, 9°, WIB)².

Indien de structuur activa heeft die geen inkomsten in zijn hoofde opleveren, zou de transparantie geen impact mogen hebben op de stichter.

Het zal dus belangrijk zijn, voor de structuren die op vandaag nog bestaan, om te investeren in activa die geen belastbaar inkomen genereren in hoofde van een natuurlijk persoon die in België woont (dat kan zo zijn voor gevallen waar de structuur participaties heeft in bedrijven die bijvoorbeeld geen dividenden uitkeren).



Pascale HAUTFENNE

¹ We moeten noteren dat de regering daarentegen beslist heeft om het tarief van 25 % op te trekken naar 27 % vanaf 1 januari 2017. Dit zal in de komende maanden het voorwerp uitmaken van de aanneming van een wet.

² We noteren dat de regering ook beslist heeft om in een volgende legislatuur, een belasting op speculatie in te voeren die op de inkomsten uit de snelle realisatie van aandelen of deelbewijzen zal gevestigd worden. Er moeten nog verduidelijkingen worden aangebracht voor wat betreft de manier waarop de belasting zal toegepast worden en wat betreft het tarief dat zal worden toegepast. Het kenmerk "snel" zal a priori bepaald worden door een doorverkoop binnen de 6 maanden.

Projectontwikkelaars in vastgoed en verkavelaars : zijn jullie inkomsten uit « gelijkaardige onroerende rechten » belastbaar ?

De eigenaar van een terrein om te bouwen of te verkavelen die de bedoeling heeft om dit te rentabiliseren, wordt regelmatig geconfronteerd met de vraag wat de beste juridische constructie is om zijn vastgoedproject in onder te brengen.

De contracten van onroerende leasing, uit praktische noodwendigheden en zeer regelmatig in zaken van financiering van gebouwen, mogen, afhankelijk van de manier waarop ze tot stand zijn gekomen en werden opgesteld, in hoofde van de natuurlijke persoon die het recht verleent, aanleiding geven tot ofwel belastbare onroerende inkomsten belastbaar door samenwerking met de andere inkomsten, ofwel tot belastbare roerende inkomsten op een belastbare grond die beperkt is tot het gedeelte inkomsten die in de storting van de vergoedingen vervat zit (wat verre van verkieslijk is).

Artikel 10, §2 van het Wetboek van inkomstenbelastingen bepaalt

inderdaad de bedragen die door de natuurlijke persoon verkregen worden omdat hij een gebruiksrecht op gebouwde onroerende goederen heeft toegekend, in het kader van een niet-opzegbare overeenkomst van erfpacht, opstal of van « gelijkaardige onroerende rechten » geen onroerende inkomsten zijn. Er worden natuurlijk een aantal voorwaarden opgelegd door het Wetboek : de betalingen in termijnen moeten het mogelijk maken om het integrale herstel van het geïnvesteerde kapitaal, de interesten en kosten van de verrichting of de venale waarde van het gebouw te dekken en dat de eigendom van de bouw op het einde van het contract van rechtswege aan de gebruiker wordt overgedragen of via een aan hem toegekende aankoopoptie.

Wanneer deze verschillende voorwaarden vervuld zijn – en dat zijn ze in de praktijk vaak gezien het gunstige fiscale regime – vormen de aan de natuurlijke persoon betaalde vergoedingen roerende inkomsten, belastbaar aan een tarief van 25 %, en op een sterk verlaagde basis, aangezien ze beperkt zijn tot de interesten die vervat zitten in de vergoedingen, met uitsluiting van het kapitaal.

De administratie heeft altijd al de neiging gehad om deze bepaling op een restrictieve manier te interpreteren en op een manier dat de gelijkaardige onroerende rechten vermeld in artikel 10 van het Wetboek als *zakelijke* rechten

moesten beschouwd worden (in beperkt aantal en op een exhaustieve manier opgesomd in het Burgerlijk wetboek) en niet als vorderingen (waarvan de vorm, daarentegen, is overgeleverd aan de min of meer rijke verbeelding van de partijen).

Zo weigerde de administratie dit belastingsvoordeelregime van toepassing op vergoedingen, als het toegekende recht niet de vorm aannam van één van de onroerende zakelijke rechten die in het Burgerlijk wetboek zijn opgesomd (erfpacht, opstal, gebruik, enz.) en beschouwde zij het geheel van die vergoedingen als onroerende inkomsten van het lopende boekjaar (wat zeer nadelig was aangezien de vergoedingen dan samengevoegd werden met de andere inkomsten).

Het Hof van Cassatie heeft echter onlangs in een arrest van 24 april 2015 over deze controverse een beslissing genomen. Deze beslissing zal eerst en vooral de natuurlijke personen interesseren die van plan zijn om een terrein die zij bezitten te verkavelen met de bedoeling er gebouwen op te zetten, of om een vastgoedproject te starten op een terrein die zij bezitten (zelfs een belangrijke renovatie), en die op zoek zijn naar alternatieve financieringsoplossingen.

In het dossier dat aan het Hof van Cassatie werd voorgelegd, had het Hof van Beroep van Antwerpen geoordeeld dat een leasingcontract

van 9 jaar gebaseerd op een huurovereenkomst (en niet op een contract van erfpacht of opstal zal ze traditioneel zijn) weldegelijk een « gelijkaardig onroerend goed » was. In dit geval ging het om een eenvoudig gebruiksrecht te vergelijken met een huur van een termijn van 9 jaar.

Het Hof van Beroep van Antwerpen heeft geoordeeld dat de toekenning van dit recht beantwoordde aan de notie « gelijkaardig onroerend recht » en heeft de belasting die gevestigd werd op basis van het totaal aan huur die als onroerende inkomsten werden beschouwd, verlaagd.

De administratie is in beroep gegaan bij het Hof van Cassatie, maar

“

De administratie is in beroep gegaan bij het Hof van Cassatie, maar het Hof van Cassatie heeft deze verworpen, menende dat het Hof van Beroep van Antwerpen, terecht, beslist had dat een gebruiksrecht van 9 jaar gebaseerd op een huurcontract weldegelijk een « gelijkaardig onroerend recht » was.

Dit zal de natuurlijke personen die de beste economische en fiscale mogelijkheden, van een terrein dat hen toebehoort, wensen te exploiteren, misschien de kans geven om hun project met wat meer soepelheid te kunnen uitvoeren.

”

het Hof van Cassatie heeft deze verworpen, menende dat het Hof van Beroep van Antwerpen, terecht, beslist had dat een gebruiksrecht van 9 jaar gebaseerd op een huurcontract weldegelijk een « gelijkaardig onroerend recht » was.

Dit zal de natuurlijke personen die de beste economische en fiscale mogelijkheden, van een terrein dat hen toebehoort, wenselijk te exploiteren, misschien de kans geven om hun project met wat meer soepelheid te kunnen uitvoeren.



Séverine SEGIER

De belastingsadministratie mag geen subsidiaire aanslag vestigen wanneer zij de rechten van verdediging heeft geschonden

Het gebeurd geregeld dat de administratie de fiscale procedure niet nauwgezet respecteert tijdens de administratieve fase. Wanneer dit het geval is en de betrokken belastingplichtige beslist om zijn dossier voor te leggen aan de bevoegde rechter, dient deze laatste in principe de nietigheid van de aanslag uit te spreken.

Op grond van artikel 356 van het Wetboek Inkomstenbelasting (hierna "WIB") blijft de zaak echter gedurende een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de rechterlijke beslissing ingeschreven op de rol, indien de nietigheid wordt uitgesproken om een andere reden dan de verjaring. Binnen deze termijn, mag de administratie door middel van conclusies een subsidiaire aanslag aan het oordeel van de rechter onderwerpen. Deze aanslag moet op naam zijn van dezelfde belastingschuldige en gegrond zijn op alle of een deel van dezelfde belastingelementen als de initiële aanslag.

De belastingadministratie maakt gewoonlijk gebruik van deze bepaling, behoudens wanneer het gaat om een vergetelheid, en onderwerpt telkens een subsidiaire aanslag aan het oordeel van de rechter die de initiële aanslag heeft vernietigd. In tegenstelling tot wat vaak wordt gedacht betekent dit niet dat de aangezochte rechter deze aanslag automatisch goedkeurt. Hij heeft inderdaad een reële beoordelingsbevoegdheid.

Een arrest gevelde door het Hof van Beroep te Antwerpen op 20 januari 2015 getuigt hiervan. In onderhavige zaak had het Hof een belastingaanslag vernietigd omdat de administratie een fout had begaan tijdens de administratieve fase. De administratie ging daarom over tot het herverzenen van de administratieve akten teneinde aan de vastgestelde onregelmatigheden te verhelpen. Zij heeft vervolgens, binnen de termijn van zes maanden conclusies neergelegd zodat het Hof zou bevestigen dat zij een subsidiaire aanslag mag vestigen.

Het Hof van Beroep van Antwerpen heeft echter beslist dat de subsidiaire aanslag niet kon worden gevestigd, omdat de rechten van verdediging van de belastingplichtige geschonden waren.

De vaststellingen en onregelmatige handelingen dateerden van eind 2006. De administratie heeft tot 2014 gewacht vooraleer aan

“

Dit arrest toont aan dat de rechters een effectieve beoordelingsmacht hebben wat betreft de toepassing van artikel 356 WIB.

Het arrest zou bovendien in de toekomst kunnen worden toegepast op andere situaties. Een groot aantal fiscale geschillen procedures zijn immers afhankelijk van feitelijke vaststellingen dossiers. Dit is met name het geval wanneer de administratie overgaat tot een fiscale controle van belastingplichtigen en wanneer zij als gevolg hiervan, op basis van de gedane vaststellingen, hun situatie aanpast.

”

de belastingplichtige nieuwe documenten op te sturen, deze keer regelmatig. De grond van de zaak had betrekking op de staat van bepaalde onroerende goederen. Volgens het Antwerpse Hof werden de rechten van verdediging van de belastingplichtige geschonden aangezien, gelet op de tijd die verstreken was tussen de administratieve akten, de belastingplichtige niet langer redelijkerwijze in staat was om de inhoud ervan te betwisten, inzonderheid wat betreft de staat van de onroerende goederen in 2006.

Dit arrest toont aan dat de rechters een effectieve beoordelings-

macht hebben wat betreft de toepassing van artikel 356 WIB.

Het arrest zou bovendien in de toekomst kunnen worden toegepast op andere situaties. Een groot aantal fiscale geschillen procedures zijn immers afhankelijk van feitelijke vaststellingen dossiers. Dit is met name het geval wanneer de administratie overgaat tot een fiscale controle van belastingplichtigen en wanneer zij als gevolg hiervan, op basis van de gedane vaststellingen, hun situatie aanpast.

Bovendien is de tijd die is verstreken tussen de verschillende handelingen in het dossier voor het Hof van Beroep te Antwerpen (iets meer dan zeven jaar) geen uitzondering wat betreft de fiscale dossiers die worden voorgelegd aan de hoven en rechtbanken. De duur van de administratieve procedure evenals de gerechtelijke achterstand hebben inderdaad als gevolg dat fiscale procedures meerdere jaren kunnen duren.

Het is dus in de verste verte niet ondenkbaar dat de lessen die zijn geleerd uit het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 25 januari 2015 in de toekomst zouden worden toegepast in andere dossiers. Juist in tegendeel.



Gauthier VAEL

Vennootschapsbelasting: het Hof van Cassatie komt terug op haar rechtspraak betreffende de aftrek van beroepskosten

Moet een uitgave die door een vennootschap werd gedaan noodzakelijkerwijs gekoppeld zijn aan haar activiteit om aftrekbaar te zijn?

Het Hof van Cassatie heeft hierop in drie recente arresten van 4 en 12 juni 2015 (Cass. 4 juni 2015, A.R. F.14.0185.F ; Cass., 12 juni 2015, A.R. F.14.0212.N ; Cass. 12 juni 2015, A.R. F.13.0163) negatief geantwoord.

Op die manier bevestigt ze haar nieuwe rechtspraak naar aanleiding van een arrest van 11 september 2014 waarmee ze op haar traditionele positie leek terug te komen en de noodzaak van een causaal verband tussen de kosten waarvoor de aftrek werd gevraagd en het maatschappelijk doel van de vennootschap die tot deze kosten leidt, leek in vraag te stellen.

In die arresten sprak het Hof van Cassatie zich uit over de interpretatie die aan artikel 44, §1e van het WIB64 (actueel art. 49

WIB92) moet gegeven worden en volgens hetwelke:

“ Als beroepskosten zijn aftrekbaar de kosten die de belastingplichtige in het belastbare tijdperk heeft gedaan of gedragen om de belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden en waarvan hij de echtheid en het bedrag verantwoordt door middel van bewijsstukken of, ingeval zulks niet mogelijk is, door alle andere door het gemeen recht toegelaten bewijsmiddelen, met uitzondering van de eed. “

In de drie gevallen die aan het Hof van Cassatie werden voorgelegd, handelt het om “ F.B.B. verrichtingen ” gebaseerd op de aankoop van buitenlandse obligaties. Deze verrichtingen bestonden uit het aankopen van obligaties kort voor de vervaldag van hun intresten om deze onmiddellijk door te verkopen na deze vervaldag.

Aldus, denkend aan de bepalingen van artikel 44 WIB64, beslist het Hof dat uit deze bepaling niet blijkt dat de aftrek van beroepskosten onderhevig moet zijn aan de voorwaarde dat ze moeten verbonden zijn met de bedrijfsactiviteit die uit haar maatschappelijk doel blijft.

“ Het hof komt hiermee terug op zijn vroegere rechtspraak ”⁴.

Rekening houdend met de kosten verbonden aan de verrichting was het resultaat vaak verwaarloosbaar, zelfs negatief, maar door de toepassing van artikel 285 van het WIB92 en van de verdragen ter preventie van de dubbele belasting, verwachtten de bedrijven een fiscaal voordeel door de imputatie van de Forfaitaire Buitenlandse belasting (F.B.B.).

Dit soort verrichtingen, die een fiscaal voordeel najagen, konden niet beschouwd worden als verbonden met de bedrijfsactiviteit die door de bedrijven in kwestie wordt uitgeoefend. Niettemin werden de verkregen intresten weldegelijk aangegeven en belast in hoofde van het bedrijf.

De administratie betwistte het imputatierecht van de F.B.B. en verwees hiervoor naar de rechtspraak van het Hof van Cassatie volgens hetwelke een beroepskost slechts kon afgetrokken worden voor zover deze werd gemaakt met het oog op het verwerven of behouden van inkomsten, maar ook voor zover zij verbonden is met de uitoefening van het beroep, anders gezegd, verbonden is met de bedrijfsactiviteit.

Deze positie die ongewijzigd bleef sinds een arrest van 18 januari 2001 was het voorwerp van levendige kritiek in de rechtsleer. Enerzijds is er in artikel 49 van het WIB92 niet expliciet een

dergelijke voorwaarde opgenomen en werd er geen referentie gemaakt naar het maatschappelijk doel. Anderzijds is een dergelijke voorwaarde niet vereist opdat een inkomen verkregen door een bedrijf in die context als professioneel en belastbaar zou gekwalificeerd worden.

Het is dus met ontgoocheling dat deze zelfde doctrine het arrest van 26 november 2009 van het Grondwettelijk Hof had aangenomen en met dewelke zij negatief had geantwoord op de volgende vraag :

“ Schenden de artikelen 49 en 183 van het WIB, geïnterpreteerd als zouden ze betekenen dat een uitgave slechts als beroepskost aftrekbaar is wanneer ze noodzakelijkerwijs verbonden is met de bedrijfsactiviteit of met haar maatschappelijk doel terwijl dat eender welk ander inkomen dat door datzelfde bedrijf met een professioneel karakter wordt verkregen in principe belastbaar is, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet? ”

Toch is het Hof van Cassatie thans uitdrukkelijk op haar rechtspraak teruggekomen die we konden kwalificeren als contra legem, aangezien een voorwaarde aan de wet werd toegevoegd.

Aldus, denkend aan de bepalingen van artikel 44 WIB64, beslist het Hof dat uit deze bepaling niet blijkt dat de aftrek van beroeps-

kosten onderhevig moet zijn aan de voorwaarde dat ze moeten verbonden zijn met de bedrijfsactiviteit die uit haar maatschappelijk doel blijft.

“ Het hof komt hiermee terug op zijn vroegere rechtspraak ”³



Pauline MAUFORT

³ “Het hof komt hiermee terug op zijn vroegere rechtspraak ”

⁴ “Het hof komt hiermee terug op zijn vroegere rechtspraak ”

Particuliere stichting: artikel 8 van het Wetboek van successierechten is niet van toepassing

De Dienst van voorafgaande beslissingen heeft onlangs bevestigd dat de uitkeringen die door een particuliere stichting werden uitgevoerd niet als derdenbedingen in de zin van artikel 8 van het Wetboek van successierechten

Ter herinnering, artikel 8 van het Wetboek van successierechten laat toe om de sommen die door iemand worden verkregen krachtens een contract waarin een derdenbeding door de overledene in zijn voordeel werd opgenomen,

aan successierechten te onderwerpen.

Uit een grondig onderzoek van de statuten van de stichting waarover de DVB zich in deze laatste beslissing heeft gebogen, blijkt dat de uitkeringen die door de particuliere stichtingen ten voordele van de begunstigten werden uitgevoerd hun grondslag terugvinden in de statuten die geen contract uitmaken.

Artikel 8 van het W.Succ. is dus niet betrokken. Deze vereist inderdaad dat een derdenbeding in een contract is opgenomen. Echter, de rechten van begunstigten van een particuliere stichting komen voort uit een unilaterale juridische akte en niet uit een contract.

Bovendien moet artikel 8 W.Succ., als fictie, strikt geïnterpreteerd worden.



We hebben reeds in een vorige editie kunnen aanduiden dat deze positie van de administratie van belang is om, naar onze mening, overgezet te worden mutatis mutandis op buitenlandse structuren van het type trust of buitenlandse stichtingen in die mate dat er, conceptueel, geen enkel verschil kan gevonden worden tussen particuliere stichtingen naar Belgisch recht en dergelijke structuren.

We zullen hieromtrent noteren dat de wetgeving die onlangs inzake belastingen op inkomsten werd gestemd (cfr. De Kaai-mantaks) geen betrekking heeft om de successierechten.

Bijgevolg behoudt de positie van de Dienst voorafgaande beslissingen al haar belang voor de bestaande structuren.



De DVB leidt hieruit terecht af dat de uitkeringen die de particuliere stichting zal gaan uitvoeren ten voordele van haar begunstigden na het overlijden van de stichter of tijdens de drie jaar voorafgaand aan zijn overlijden niet binnen het toepassingsgebied van artikel 8 van het W.Succ. vallen.

Deze laatste vereist voor haar toepassing inderdaad de aanwezigheid van een derdenbeding in het contract; wat niet zo is in het geval van een particuliere stichting.

We hebben reeds in een vorige editie kunnen aanduiden dat deze positie van de administratie van belang is om, naar onze mening, overgezet te worden *mutatis mutandis* op buitenlandse structuren van het type trust of buitenlandse stichtingen in die mate dat er, conceptueel, geen enkel verschil kan gevonden worden tussen particuliere stichtingen naar Belgisch recht en dergelijke structuren.

We zullen hieromtrent noteren dat de wetgeving die onlangs inzake belastingen op inkomsten werd gestemd (cfr. De Kaaimantaks) geen betrekking heeft om de successierechten.

Bijgevolg behoudt de positie van de Dienst voorafgaande beslissingen al haar belang voor de bestaande structuren.



Pascale HAUTFENNE

Nieuws voor startende bedrijven

Het is niet altijd evident voor een startend bedrijf om tijdens de eerste jaren de nodige financiële middelen te vinden. Het grijpen naar een bankkrediet wordt vaak gezien als de meest evidente oplossing om kapitaal te verkrijgen. Het wordt echter moeilijker en moeilijker om dergelijke financiering door de banken te bekomen.

Vandaar dat de programmawet van 10 augustus 2015, gepubliceerd op 18 augustus, drie nieuwe gunstige fiscale maatregelen voor startende bedrijven heeft ingevoerd. Het doel van deze maatregelen is om de KMO's te helpen.

De eerste maatregelen bestaat uit het toekennen van een belastingvermindering aan belastingplichtigen, natuurlijke personen, die nieuwe aandelen of deelbewijzen van een KMO aankopen bij wijze van een geldelijke inbreng (artikel 14526, §1, a) van het Wetboek van inkomstenbelastingen, hierna "WIB92" genoemd). Het betreft de "*tax shelter*" voor startende bedrijven". De aankoop kan al dan niet gedaan worden vanaf een erkend *crowdfunding*-platform, met andere woorden een participatief financieringsplatform.

Dergelijke belastingvermindering wordt ook voorzien voor de aankoop van deelbewijzen van een erkend startersfonds dat aan bepaalde voorwaarden (artikel 14526, §1, b) van het WIB92).

De belastingvermindering, gelijk aan 30% van het gestorte bedrag of 45% voor de bedragen die dienen voor de volstorting van aandelen of deelbewijzen van een micro-entiteit in de zin van de Europese richtlijn nr. 2013/34/EU betreffende de boekhouding, is van toepassing op aandelen en deelbewijzen van een bedrijf dat gelijktijdig voldoet aan een aantal voorwaarden (artikel 14526, §3 van het WIB92).

Onder deze voorwaarden zien we: (i) het bedrijf moet gevestigd zijn in België of zijn maatschappelijke zetel, hoofdinhouding of zijn hoofdzetel hebben in een andere Lidstaat van de Europese Economische Ruimte en een Belgische vestiging hebben; (ii) het bedrijf moet ten vroegste op 1 januari 2013 opgericht zijn; (iii) het bedrijf mag niet opgericht zijn ten gevolge van een fusie of splitsing van bedrijven; (iv) het bedrijf moet een klein bedrijf zijn in de zin van artikel 15 van het Wetboek van vennootschappen, voor het aanslagjaar met betrekking tot de belastbare periode tijdens hetwelke de inbreng in kapitaal werd uitgevoerd, (v) het bedrijf mag geen investeringsmaatschappij, cashflow- noch financieringsmaatschappij zijn,

(vi) het bedrijf moet niet beursgenoteerd zijn en (vii) het bedrijf mag geen kapitaalvermindering hebben doorgevoerd of dividenden hebben uitgekeerd.

Het doel van de nieuwe maatregel is dus om die startende ondernemingen te helpen die het moeilijk hebben om zich te financieren tijdens hun eerste werkingsjaren. De meeste van de voorwaarden die door de wet worden voorzien, liggen in de lijn van dit doel.

Het is aan de belastingplichtige om via zijn fiscale aangiftes te bewijzen dat hij nog vier jaar in het bezit is van aandelen of deelbewijzen. Bij gebrek hiervan zal hij het voordeel van de vermindering verliezen (§5 van het voornoemde artikel). Deze maatregel zal van toepassing zijn van het aanslagjaar 2016 (inkomsten 2015).

De tweede maatregel, van toepassing sinds 1 augustus 2015, is een vrijstelling voor startende ondernemingen van doorstorting van bedrijfsvoorheffing. De vrijstelling bedraagt de vrijstelling 10% van die bedrijfsvoorheffing of 20% voor de micro-entiteiten. De totale bedrijfsvoorheffing op bezoldigingen moet echter behouden blijven. De werkgever moet een aantal voorwaarden respecteren: meer bepaald (i) hij moet sinds ten hoogste 48 maanden ingeschreven zijn in de Kruispuntbank van ondernemingen, (ii) hij

moet beschouwd worden als een kleine onderneming in de zin van artikel 15 van het Wetboek van vennootschappen. Een Koninklijk Besluit zal de formaliteiten moeten voorzien om deze bepaling toe te passen.

Tenslotte betreft de derde maatregel de vrijstelling van interesten op leningen aan startende ondernemingen. Deze vrijstelling doelt op leningen die afgesloten werden vanaf 1 augustus 2015 via een *crowdfunding*-platform. In tegenstelling tot de eerste maatregel die werd omschreven, is het hier een verplichting om beroep te doen om een *crowdfunding*-platform. Er worden ook verschillende voorwaarden voorzien door de wet om ervan te kunnen

genieten: (i) de lener moet een kleine onderneming zijn, (ii) hij moet ingeschreven zijn in de KBO; (iii) de leningen moeten verleend zijn op basis van de toekenning van een jaarlijkse rente voor een minimumtermijn van vier jaar; (iv) leningen voor herfinanciering zijn uitgesloten en (v) het crowdfunding-platform moet ofwel door de FSMA of door een gelijkaardige autoriteit van een andere Lidstaat van de Europese Economische Ruimte erkend zijn.

Met deze programmawet heeft de regering drie gunstige fiscale maatregelen voor KMO's aangenomen. Het voordeel is zowel voor de belastingplichtigen als voor de startende ondernemingen niet onbelangrijk. De eerste maatregel zou een succes moeten kennen dat gelijk is aan dat van de *tax shelter* die werd ingevoerd in het domein van de cinema.

Het verleden heeft ons aangevend dat en gunstige maatregel, zoals deze van de *tax shelter* in de filmindustrie, gepaard met weinig voorwaarden, ontsporingen met zich kon meebrengen en het doel dat de wetgever nastreefde niet bereikte.

In dit geval is het aantal voorwaarden aan welke deze drie nieuwe maatregelen onderworpen zijn, belangrijk. De aard van de voorwaarden wordt onder meer verklaard door het doel dat

“*Met deze programmawet heeft de regering drie gunstige fiscale maatregelen voor KMO's aangenomen. Het voordeel is zowel voor de belastingplichtigen als voor de startende ondernemingen niet onbelangrijk. De eerste maatregel zou een succes moeten kennen dat gelijk is aan dat van de tax shelter die werd ingevoerd in het domein van de cinema.*”

de wetgever nastreeft, wat bestaat uit het specifiek helpen van starters om zich te financieren.

De belastingplichtige die van de belastingvermindering en/of de vrijstelling van interesten wenst te genieten, zal aandachtig moeten zijn voor deze voorwaarden. De toekomst zal uitwijzen of deze drie maatregelen efficiënt zijn in de praktijk.



Florence CAPPUYNS

IDEFISC

Tel. : 02/646 46 36

Fax : 02/644 38 00

**IDEFISC wordt uitgegeven
door Thierry AFSCHRIFT**

in samenwerking met
Pascale HAUTFENNE hoofdredacteur
en

Florence CAPPUYNS
Pauline MAUFORT
Séverine SEGIER
Gauthier VAEI

Verantwoordelijke uitgever:

Thierry AFSCHRIFT
Lensstraat 13
1000 Brussel

Internet<http://www.idefisc.be>**Volgend nummer:**

December 2015

Wil u Idefisc per e-mail
ontvangen, stuur dan
uw e-mailadres naar
info@idefisc.be.

De door Idefisc gepubliceerde infor-
matie is louter informatief. Het betreft
geen juridisch advies aangaande
welbepaalde situaties.

Deze uitgave is tevens verkrijgbaar
in het Frans. Indien u de Franse tekst
wenst te ontvangen, kan u een e-mail
sturen aan info@idefisc.be. Wij passen
onze databank vervolgens in die zin
aan.

Design by Artwhere
www.artwhere.be